

[Socialministeren.]

Ægteskab, fastsættes efter Forsorgslovens §§ 193 og 215 hver andet Aar af Socialministeren for en 2-aarig Periode. Det skal ifølge Loven fastsættes med nærmere angivne Brøkdeler for henholdsvis Faderen og Moderen til samtlige de Udgifter, som et Barns Underhold i et godt Plejehjem i vedkommende Egn gennemsnitlig medfører.

Ved de hidtil stedfundne Fastsættelser er der, som det fremgaar af de til Lovforslaget knyttede Bemærkninger, hvortil jeg i øvrigt skal henvide, blevet taget Hensyn dels til den Plejeløn, der faktisk betales for Børn, som anbringes i Pleje, dels til Ændringerne i Priseniveauet. Den seneste Regulering af Normalbidragene har fundet Sted ved Arbejds- og Socialministeriets Bekendtgørelse af 27. Marts 1942, som altsaa var beregnet at skulle gælde til 31. Marts 1944.

Med de Forhøjelser, der skete ved denne Bekendtgørelse, var der siden Krigens Udbrud i alt sket en Stigning i Normalbidragene paa 47—48 pCt. Samtidig var der sket en Stigning i Pristallet for Fødemidler og Beklædning paa 59 pCt., og Plejelønnen for privat anbragte Børn var fra 1939 steget med 23 pCt. for Børn under 4 Aar og med 28 pCt. for Børn over 4 Aar. Fra Januar 1942 til Januar 1943 var Pristallet for Fødevarer og Klæder steget med yderligere 4 pCt., og Plejelønnen for privat anbragte Børn over 4 Aar i København er i 1942 steget med 24 pCt. i Forhold til, hvad der betales i 1939. Den Prisstigning paa Fødevarer og Klæder, der er sket siden Juli 1939, og som altsaa har andraget 63 pCt., ligger saaledes væsentlig over den Forhøjelse, Plejelønnen samtidig har været Genstand for. Dette skyldes imidlertid næppe, at Plejeforældrene ikke skulde have mærket den fulde Prisstigning. Det hænger snarere sammen med, at der i et Plejeforhold indgaar saa mange andre Momenter end det rent økonomiske; man tager ikke et Barn i Pleje alene af Hensyn til Pengene.

Men Prisstigningen tynger naturligvis ogsaa Plejeforældrene stærkt, og det maa derfor utvivlsomt forventes, at der fortsat vil finde Forhøjelse Sted i Plejelønnen.

Men ogsaa Hensynet til de Mødre, der selv har deres Børn hos sig, taler for en Forhøjelse af Bidragene. Jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at langt det største Antal Børn, hvortil der udbetales Underholdsbidrag af det offentlige, nemlig ca. 77 pCt., har Ophold i deres eget Hjem, hvilket i Regelen vil sige hos Moderen.

Der mangler endnu ca. 15—16 pCt. i, at der er givet Barnemødrene fuld Dækning for den Stigning, Priserne paa Fødevarer og Klæder har været Genstand for, og det betyder, at Mødrenes Andel i Forsørgerbyrden er blevet forholdsvis tungere i Tidens Løb, medens Fædrenes Andel er blevet tilsvarende lettere. Denne Udvikling er i Strid med Lovens Forudsætninger, idet der, som jeg tidligere har nævnt, i Loven er fastsat bestemte Regler om Fordelingen af Forsørgerbyrden mellem Faderen og Moderen. Den foreslaaede Forhøjelse vil derfor ogsaa kunne betragtes som en naturlig Prisregulering af Faderens Bidrag. Jeg skal endvidere i denne Forbindelse bemærke, at det maa befrygtes, at Barnemødrene, saafremt der ikke nu finder en Regulering Sted, i stigende Omfang vil være henvist til at søge Kommunehjælp. Jeg har dog ikke stillet Forslag om, at der skal gives fuld Dækning for Prisstigningen, men under Hensyn til, at der ikke i Loven er fastsat nogen automatisk Regulering efter Pristallet, og til, at Plejelønnen foreløbig er steget væsentlig mindre, end Priserne paa Fødevarer og Klæder, søges der kun om en Forhøjelse af Grundbeløbene med 10 pCt.

Foruden Normalbidragene til Børn, som jeg hidtil har beskæftiget mig med, findes der i Loven Regler om Normalbidrag til den ugifte Moders Barselsfærd og hendes Underhold før og efter Fødselen. Ogsaa disse Bidrag skal ifølge Forsorgsloven fastsættes af Socialministeren hvert andet Aar, og Regulering har senest fundet Sted ved Bekendtgørelsen af 27. Marts 1942, idet dog Barselsfærdsbidraget ved denne Lejlighed blev fastsat uforandret i Forhold til 1941. Jeg maa finde det rettest, at Bidraget til Moderens Underhold før og efter Fødselen forhøjes paa samme Maade som Børnebidraget. Ved de Reguleringer, der hidtil har fundet Sted, er disse to Bidrag altid forhøjet i samme Forhold, og dette maa formentlig ogsaa anses for rigtigt, da det i begge Tilfælde er de samme Momenter, man maa tage Hensyn til ved Fastsættelsen, nemlig fortrinsvis Priserne paa Fødevarer og Klæder. Hvad derimod angaar Barselsfærdsbidraget, har man ikke ment, at der var tilstrækkelig Grund til at forhøje dette. Bidraget er, som jeg før anførte, fastsat uforandret fra 1941, og naar man ikke har ment at burde foreslaa nogen Forhøjelse, skyldes det først og fremmest, at Jorde-moderhonoraret fra 1. April 1941 er fastsat uændret for Tiden indtil 31. Marts 1946. Men heller ikke for de øvrige i Betragtning